

Babam Sabahattin Ali.

Fügen Ünal Şen fugens@gmail.com

Çocukken, birisi canımızı yakıtında hani, bir şey belli etmemeye alışıp acıdan dişlerimizi sıkı sıkıya "Acımadı kii, acımadı kii!" diye bağırır düşmediğimizi, direndiğimizi, devam edeceğimizi anlatmaya alıştık ya... Yapmışsınızdır siz de, "yıkılmadım, ayaktaım" demenin en saf, en içten, en bilinen halidir... İnadına var olmaktadır, dimdik durmaktadır. Öyledir...

İşte o haykırış bir kitabın adı olup dildi karşıma. Kitabın sayfalarını çevirmeden adında takılı kaldım. Filiz Ali'nin "Yok Bişey Acımadı ki" kitabından söz ediyorum sevgili okur. Kitabında uzun, kimi acılı kimi güleç, inişli, çıkışlı hayatından kesitleri bizlerle paylaşan Filiz Ali "Acımadı kii" feryadını çocuk yaşlarımızdan çekip almış, her yaşa taşıyivermiş. Ne de iyi yapmış.

Peki ya bir kitabı birinci bölümü atlayıp ikinci bölümden başlamak ayıp mıdır? Yazarın emeğine saygısızlık mıdır? Kelimelere, tarihe?

İtiraf ediyorum işte, öyle yaptım.

Vatan **Kitap**'ı takip edenler geçen ayki sayıda **Sabahattin Ali**'nin ölümsüz romanını "Kuyucaklı Yusuf"un 80. yaşını kutlayan bir yazı yazdığımı hatırlayacaktır. "Kuyucaklı Yusuf"un sayfalarında yazarının izlerini sürmüş, mekânlarda, kişilerde, diyaloglarda Ali'yi aramıştım...

İşte şimdi yine aynı ruh halindeyim. Bu kez **Sabahattin Ali** öldürüldüğünde 11 yaşında olan kızı Filiz Ali'nin kitabında, kızının kelimelerinde babasının izlerini arıyorum. "Babamı en son 1948'in Şubat ayında gördüm," diyeşiyile yanıyorum.

Sabahattin Ali'nin **Kitaplardaki** klişe tanımlardan, ansiklopedilerdeki birbirinin aynı anlatımlardan sıyrılmış haliyle, "baba" yanıyla tanışıyoruz.

Prof. Filiz Ali, Ankara Devlet Konservatuvarı Yüksek Piyano Bölümü'nü bitirerek başlayan müzik ve müzikoloji yolculuğunda nice başarıların, ödüllerin, madalyaların, haklı alkışların sahibi. Kariyerinde Cemal Reşit Rey Konser Salonu Genel **Sanat** Yönetmenliği de var, Uluslararası Müzik Festivali'nin müzik danışmanlığı da. **Ya**ynlanan sayısız yazısıyla müzik yazırlığı da yaptı, UNESCO Uluslararası Müzik Konseyi'nde Türkiye Temsilciliği de. Ayvalık Uluslararası Müzik Akademisi'ni Destekleme ve Geliştirme Derneği ile Ayvalık Kültür **Sanat**Vakfı kurucusu da Filiz Ali'dir.

İşte kitabında bu dopdolu hayatını, eğitimini, anesini, babasını anlatırken Türkiye'nin inişli-çıkışlı ta-

Filiz Ali'nin "Yok Bişey Acımadı ki" kitabında babası **Sabahattin Ali**'nin izini sürenler, kült yazarın romantik yanını da keşfedecek, **Kitaplardaki** klişe tanımlardan, ansiklopedilerdeki birbirinin aynı anlatımlardan sıyrılmış haliyle, "baba" yanıyla da tanışacaklar.

rihini bir kez daha yaşıyor okura. Filiz Ali, 1937 doğumlu. Babası öldürüldüğünde 11 yaşında. Annesi Aliye Hanım da, o da babasının yurtdışına gittiğine inanyorken öldürülme haberini alıyorlar: "Yıl ortasında babamın öldürülme haberini almamıza ve hayatımızın tepe taklak olmasına rağmen 6. sınıfı iftiharla geçerek bitirdim. Babamın öldürülmesi yetmezmiş gibi, onca yıllık öğretmenlik hizmetinden birkaç ay eksik bulunduğu için bize emekli maaşı bağlanmamıştı."

Romantik Sabahattin Ali

Filiz Ali'nin **Yapı Kredi Yayınları**'ndan çıkan "Yok Bişey Acımadı ki" kitabının bir güzel yanı da hep çileli ömrünü okuyup öğrendiğimiz, tanıklık ettiğimiz **Sabahattin Ali**'nin genç zamanlarını, sevdalı yüreğini de görebilmemiz.

Öyle ya, kitabın "Ve Sahneye Babam Gider" bölümünde annesinin evlenmek için beyaz atlı prensini beklediğini anlatan Filiz Ali, bakın anne babasının 1930'larda Suadiye'deki bir köşkte karşılaşmalarını ve sonrasında nasıl anlatıyor: "**Sabahattin Ali** Almanya'dan yeni dönmüştür. Hep birlikte Suadiye'de denize girmeye gidilir. Sonra başka bir akşam yine hep birlikte bir sünnet düğününe katılırlar. Orada kendi köşesine ekilen **Sabahattin Ali** lüks lambalı ışığında **Kitap** okumaya dalar. Gidiyoruz denince ayağa kalkar, feneri yerinden alıp annemin yüzüne tutar ve gözlerinin içine uzun uzun bakar. Annem yıllar sonra yazdığı anılarında 'Sabahattin beni ilgilendirmemişti' demişti. Meğer babam annemin beyaz atlı prensi değilmiş. Gözlükdü, kısa boylu, tombul, fener ışığında **Kitap** okuyan bir genç. Zengin ailesini ziyarete gelmiş züğürt ak-raba belli. Annem o gece **Sabahattin Ali**'nin lacivert gözlü, sarı saçlı ve çilli Aliye'yi zihnine kaydettiğini bilmiyor henüz."

Peki **Sabahattin Ali**'nin duyguları ne? Onu da babasının bir arkadaşına yazdığı mektuptan aktarıyor Filiz Ali: "Erenköy'ünde oturuyor. Babası proleter. Kendisini pek iyi tanırım. Altın gibi sarı saçlı, fevkalade

güzel lacivert gözlü, beyaz tenli, gözlerinin etrafında yazın beliren seyrek çilli ve uzunca boylu bir kızcağızdır."

Filiz Ali, annesi ile babasının mektupla nişanlandıklarını ve birbirlerine yine mektupla aşık olduklarını, **Sabahattin Ali**'nin romantik yanını, annesine yazdığı bir mektuptan şu satırlarla paylaşıyor okuruyla: "Ben şimdiye kadar her şeyden çok **Kitap**larımı severdim. Bundan sonra her şeyden çok seni seveceğim ve **Kitap**ları beraber seveceğiz."

Kendi doğumu ile ilgili günleri anlatırken babasının, Hasan Ali Yücel'e yazdığı mektupta "Pek muhterem şefim, aziz ağabeyim, 30 Eylül Perşembe günü bir kız çocuğumun olduğunu bildirmekte bahtıyırım," dediğini de anlatıyor Filiz Ali ve ekliyor: "Babam ilk günden itibaren bakımımı paylaşmış annemle. Almanca çocuk bakımı, beslenme ve çocuk eğitimi **Kitap**ları alınmış, bu **Kitaplardan** yararlanarak büyütülmüşüm."

Filiz Ali'nin "Yok Bişey Acımadı ki" kitabı, babası **Sabahattin Ali**'nin anlatıldığı bir **Kitap** değildir sevgili okur. Babası öldürülen bir kız çocuğunun **sanatla**, müzikle, mücadeleyle, başarıyla, hayalkırıklığıyla, sevgiyle, özlemle, hasretle ama hep "Acımadı kii" diyerek yıkılmadan inadına ayakta kalarak, üretirek geçen inişli hayatının kitabıdır daha çok. 1950'li, 60'lı yıllarda İstanbul'un, Ankara'nın hatta New York sosyal hayatı da, siyasi çekişmelerle, darbelerle savrulan Türkiye'nin de kitabıdır. Ya da yazarı Filiz Ali'nin sözleriyle anlatsak, "Elinizde tuttuğunuz **Kitapta** üzüntü ve göz yaşları olmayacak. Doğanın, sanatın, müziğin, dostluğun, çocukların, gençlerin, hayatın güzelliklerini, tanıdığım ve örnek aldığım güzel insanları anlatacağım. Dileğim, çocuklarımıza, torunlarımıza, öğrencilerimize, okurlarımıza güzel anılar bırakmak." O kadar."

Fotoğraflarda **Sabahattin, Ali** 1935 yılında dünyayaevine girdiği Aliye Hanım ve 1937 yılında hayata gelen kızı Filiz Ali ile birlikte mutlu günlerinde...

Yok Bişey Acımadı ki
Filiz Ali
Yapı Kredi Yayınları